

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/318/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216540
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3815216540.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, žalovaný K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. S. č. XXX/XX, K., zast. JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom, Námestie slobody č. 22, Prievidza, o zaplatenie 4.783,73.- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 8.10.2015, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti P. E., nar. XX.X.XXXX, ako žalovanému v 1 rade a K. H., nar. XX.X.XXXX, ako žalovanému v 2 rade, aby boli zaviazaní zaplatiť mu 4.783,73.- eur s príslušenstvom s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.11.2005 medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným v 1 rade bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 299.000,- Sk, a záväzok žalovaného v 1 rade poskytnutý úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.895,- Sk, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.12.2005 a konečná splatnosť úveru na 20.10.2015. Ručiteľský záväzok, na základe uzavretej Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005, prevzal žalovaný v 2 rade. Dňa 13.12.2012, ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky proti žalovaným v 1 a 2 rade. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 11.720,84.- eur a pozostávala: z istiny 9.635,31.- eur, z riadneho úroku 1.265,99.- eur, z úroku z omeškania 771,70.- eur a z ostatného príslušenstva 47,84.- eur. V konaní si proti žalovaným v 1 a 2 rade uplatnil splátky úveru splatné od 20.10.2012 do 20.10.2015, v počte 37 a v celkovej výške 4.783,73.- eur. Splátky pôvodne splatné od 20.3.2013 do 20.10.2015 sa stali splatnými dňa 25.2.2013, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7C 318/2015-36 zo dňa 5.11.2015.

4. Platobný rozkaz bol P. E., nar. 27.9.1976 (pôvodne žalovanému v 1 rade) doručený dňa 18.11.2015 a odpor proti nemu nepodal.

5. Platobný rozkaz bol K. H., nar. 20.3.1976 (pôvodne žalovanému v 2 rade) doručený dňa 3.1.2016, a ktorý proti nemu v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podal dňa 15.1.2016 odpor. S poukazom na ustanovenie § 174 ods. 4 v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku, platobný rozkaz sa proti nemu zo zákona zrušil.

6. Na strane P. E. (pôvodne žalovaný v 1 rade) a K. H. (pôvodne žalovaného v 2 rade) sa jedná o samostatné spoločenstvo, kde každý spoločník (pôvodne žalovaný v 1 rade a aj pôvodne žalovaný v 2 rade) vystupuje samostatne. Práva a povinnosti spoločníka sú teda nezávislé od práv a povinností ostatného spoločníka. Procesné dôsledky rozhodnutia sú samostatné pre každého spoločníka. Uvedené dôsledky vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníka (strany sporu na strane žalovaného), ktorý je samostatný a spoločenstvo je dané iba na procesnom základe. Platobný rozkaz proti P. Hrehušovi nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Predmetom ďalšieho konania bol preto už len nárok proti druhému žalovanému (K. H.), ako ručiteľovi (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo 93/2007, R 2/1968).

7. Žalovaný (K. H.) odpor zo dňa 15.1.2016 odôvodnil tým, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 je spotrebiteľskou zmluvou, a ktorá sa spravuje zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu jej uzavretia. Dohoda o ručení zo dňa 18.11.2005 je neplatným právnym úkonom. V čase podpisu na jej prvej strane bola uvedená suma 150.000,- Sk a nie 299.000,- Sk. Ručením pritom možno zabezpečiť len takú pohľadávku, ktorá v čase prevzatia ručiteľského záväzku už existovala. Záväzok zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vznikol až dňa 21.11.2005. Dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatnou, pretože vylučuje možnosť spotrebiteľa postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu bez súhlasu banky, a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu spotrebiteľa, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov spotrebiteľa voči banke. Práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok teda nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkovi zmluvy - spotrebiteľovi sú nevyvážené. Takáto obchodná praktika, uvedená vo formulárovej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s dobrými mravmi. Navyše ako spotrebiteľ (v postavení ručiteľa), nemal možnosť oboznámiť sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami banky.

8. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok.

9. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, zostávajú zachované.

10. Z uvedeného ustanovenia zákona vyplýva, že procesné úkony vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu, sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu.

11. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu predložil písomné vyjadrenie zo dňa 13.1.2017, v ktorom v súvislosti s jeho aktívnou legitimáciou uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu adresované žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladajú jeho ako postupníka (žalobcu) aktívnu legitimáciu a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, a ani jej prípadnej neexistencie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka. Ďalej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Košice č. k. 1Co 387/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 8Co 564/2015, Krajského súdu Nitra č. k. 9Co 133/2013. Zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nemožno spájať s jeho (žalobcu) aktívnou legitimáciou, ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je

zrejme, že jeho účelom je úprava výnimiek z bankového tajomstva, pričom nehovorí o podmienkach postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy zákona, hlavným účelom bolo prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení, podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Podľa jeho názoru, aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., však nie je možné spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v tomto ustanovení nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky (žalovanému), ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z.. V tejto súvislosti poukázal na názor Doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Uviedol, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný bol v omeškaní po dobu 1137 dní, teda súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. a s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok, zastáva názor, že jeho právny predchodca by konal v súlade s § 92 ods. 8 uvedeného zákona (a teda by neporušil bankové tajomstvo) i v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Poukázal na bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok a v tejto súvislosti na ustanovenie § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. s tým, že pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy - pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Druhá veta tohto ustanovenia nadväzuje na prvú vetu. Jej zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok, zaniká. Predmetné ustanovenie, podľa jeho názoru, je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku a nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Tento názor je zrejmý aj zo samotného logického znenia ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je klient v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní môže byť predmetom postúpenia. Banka, preto môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Zmluvné strany si v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Dlžník sa dostal do omeškania a pôvodnému veriteľovi vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Toto svoje oprávnenie nevyužil a mimoriadnu splatnosť vyhlásil on (žalobca), a to podaním zo dňa 6.2.2013. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 25.2.2013 (dodržaním lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Postúpením pohľadávky sa stal sám (žalobca) veriteľom pohľadávky, pričom jeho základným právom je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Spolu s postúpenou pohľadávkou prešli na neho všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Dlžník (P. E.) čerpal dňa 21.11.2005 peňažné prostriedky v celkovej výške 9.924,98.- eur, čo je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Z poskytnutého úveru uhradil sumu 6.125,28.- eur, čo je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ a „Bezhot. splátka úveru“ plus „Hot. splátka na úver“.

12. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu predložil písomné vyjadrenie zo dňa 16.11.2017, v ktorom sa pridržiaval odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu s tým, že s P. E. sa dohodol, že prevezme ručiteľský záväzok na sumu

150.000,- Sk. V tomto znení aj dňa 18.11.2005 podpísal Dohodu o ručení. Následne P. E. s pracovníkmi banky: A. I. a Ing. Z. O. vymenili prvú stranu dohody o ručení, a v ktorej bola zmenená suma o výške úveru. Doklady, ktoré boli predložené v súvislosti s uzavretím uvedenej dohody vlastnoručne nepodpísal. Dňa 18.11.2005 pritom nemohol prevziať ručiteľský záväzok, keďže Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je až s dátumom uzavretia 21.11.2005. V čase uzavretia Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 bol zamestnancom Ing. I. S. H. a nie S. P., ktorého meno a priezvisko je uvedené na potvrdení o príjme zo dňa 9.10.2005. Dohodu o ručení zo dňa 18.11.2005, v znení ako ju predložil žalobca, nepodpísal a je neplatným právnym úkonom. Zotrvával na tom, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 nie je možné zistiť, aká pohľadávka bola predmetom postúpenia, aký je dôvod jej postúpenia, aká bola výška poskytnutého úveru.

13. V podaní zo dňa 15.6.2018 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na svoje podanie zo dňa 13.1.2017 s tým, že v ňom preukázal svoju aktívnu legitimáciu. Z čl. I. Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 vyplýva, že žalovaný ako ručiteľ sa zaväzuje splniť záväzok za dlžníka a že má vedomosť o tom, že pôvodný veriteľ uzavrel, resp. uzavrie Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a poskytne dlžníkovi úver vo výške 299.000,- Sk. Súhlas s uvedeným vyjadril vlastnoručným podpisom. Dohoda o ručení bola podpísaná dňa 18.11.2005 (v piatok) a Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 21.11.2005 (v pondelok). V žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 26.10.2005 je tiež uvedené, že dlžník žiadal o poskytnutie úveru vo výške 299.000,- Sk. Vo vyhlásení o príjme žalovaného (ručiteľa) zo dňa 31.10.2005 je jeho podpis, ktorým potvrdil skutočnosti uvedené na tejto listine.

14. Podľa § 295 Civilného sporového poriadku, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

15. Súd vo veci (a to aj postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005, s Dohodou o ručení zo dňa 18.11.2005, so Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 v znení Dodatkov, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, s výzvou k úhrade a s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 6.2.2013, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 a s Prílohou č. 1, s pokusom o zmier zo dňa 29.11.2013, s vyjadrením Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava zo dňa 27.9.2016, so žiadosťou o poskytnutie úveru, s potvrdením o príjme zo závislej činnosti, s protokolom o schválení úveru, so základnými údajmi o ručiteľovi, s plánom anuitných splátok, s výpisom z účtu, s prehľadom transakcií, s potvrdením Sociálnej poisťovne, s vyjadrením S. P., S. E., so Sadzobníkom, s vyjadrením Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava zo dňa 14.6.2018.

16. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

17. Žiadosťou zo dňa 26.10.2005 P. žiadal Slovenskú sporiteľňu, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 o poskytnutie úveru vo výške 299.000,- Sk. Prílohou žiadosti bolo aj potvrdenie o výške jeho príjmu s tým, že ako zamestnávateľ je uvedený S. a potvrdenie o výške príjmu K. H. (žalovaný), u ktorého ako zamestnávateľ bol uvedený S. P., IČO: 41 598 857. V protokole zo dňa 21.11.2005 je uvedené, že veriteľ úver vo výške 299.000,- Sk schválil.

18. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako veriteľ a P. E., nar. XX.X.XXXX (pôvodne žalovaný v 1 rade), ako dlžník. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 299.000,- Sk a záväzok dlžníka úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 3.895,- Sk, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2005. Účastníci zmluvy sa dohodli na úrokovej sadzbe 9,10% ročne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 4,57%.

19. Z Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 vyplýva, že jej účastníkmi sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako veriteľ a žalovaný (K. H.), ako ručiteľ. Podľa čl. I. dohody (úvodné ustanovenia) ručiteľ má vedomosť o tom, že veriteľ uzavrel dňa 21.11.2005 s dlžníkom P. E. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí úveru vo výške 299.000,- Sk. V čl. II. žalovaný, ako ručiteľ vyhlásil, že uspokojí pohľadávky veriteľa špecifikované pod písm. a) až f).

20. Z výpisu z účtu a z prehľadu transakcií vyplýva, že dlžník P. E. úver vyčerpal dňa 21.11.2005 vo výške 295.000,- Sk, pričom suma 4.000,- Sk bola započítaná na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označená ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 6.125,28.- eur (č. l. 104). Úhrady v platobnej histórii sú označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ plus „Bezhot. splátka úveru“ plus „Hot. splátka na úver“. Sumu 6.125,28.- eur pôvodný veriteľ započítal na istinu 5.811,13.- eur, na poplatky 132,78.- eur a na úroky z omeškania 181,38.- eur.

21. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášiková č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupca a spoločnosť žalobcu, ako postupník. Podľa čl. 1 Zmluvy, jej predmetom je pohľadávka špecifikovaná v Prílohe č. 1. V Prílohe č. 1 je uvedená poskytnutá suma: 9.924,98.- eur, zostatok pohľadávky: 11.720,84.- eur, istina celkom: 9.635,31.- eur, istina do splatnosti: 0,- eur, istina po splatnosti: 9.635,31.- eur, úroky celkom: 2.037,69.- eur, počet dní omeškania: 1137, výška omeškaných splátok: 11.709,85.- eur.

22. V podaní, označenom ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 18.12.2012, postupca P. E. a aj žalovanému (K. H.) oznámil, že pohľadávku vo výške 11.720,84.- eur s príslušenstvom, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 postúpil žalobcovi (č. l. 113, 115).

23. Žalobca nepredložil listinný dôkaz (podací hárok, atď.), preukazujúci odoslanie Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 18.12.2012, postupcom žalovanému. Bolo mu však doručené súdom spolu so žalobou.

24. V podaní, označenom ako Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 6.2.2013, žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa oznámil žalovanému, ale aj P. E., vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 6.2.2013, a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy 11.997,88.- eur najneskôr do 21.2.2013 (č. l. 112, 114).

25. Z podacieho hárku (č. l. 116, 117) vyplýva, že žalovanému, ale aj P. bola zaslaná písomnosť označená ako: zosplatnenie.

26. Dňa 27.9.2016 (č. l. 60), na základe výzvy súdu (č. l. 57) Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 oznámila, že údaje v Prílohe č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE znamenajú: istina do splatnosti: suma istiny v jednotlivých splátkach, ktoré zatiaľ podľa splátkového kalendára nie sú splatné, istina po splatnosti: nesplatená časť výšky istiny poskytnutého úveru, ktorá už mala byť klientom splatená, počet dní omeškania (1137): zodpovedá omeškaniu v trvaní odo dňa splatnosti najstaršej omeškanej splátky do dňa postúpenia pohľadávky, vznikutej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21. 11.2005. V súvislosti so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE, žalobcovi odovzdala aj všetku súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu.

27. Na základe výzvy súdu (č. l. 203), či v počítačovom systéme eviduje storno úveru pre P. výške 150.000,- eur, Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 reagovala vyjadrením, že všetku súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu odovzdala žalobcovi.

28. Na určenom termíne pojednávania žalobca sa pridržiaval písomného odôvodnenia žaloby.

29. Na určenom termíne pojednávania žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu sa pridržiaval písomného odôvodnenia odporu a podania zo dňa 16.11.2017 s tým, že jeho ručiteľský záväzok nevznikol. Popieral, že by mu bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 18.12.2012.

30. Z písomného podania S. vyplýva, že žalovaného nepozná a nikdy ho nezamestnával. Marek Hrehuš súdu oznámil, že P. nezamestnával (č. l. 174, 175). Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza v období od 28.6.1999 do 14.9.2006, žalovaný bol zamestnancom Ing. Vladimila Milana Keramat.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a splatiť úroky.

32. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 21.11.2005, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

33. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

34. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 18.11.2005, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

35. Podľa § 548 ods. 1 citovaného zákona, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplní dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

36. Podľa § 548 ods. 2 cit. zák., ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

37. Podľa § 303 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 18.11.2005, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

38. Podľa § 304 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť.

39. Podľa § 304 ods. 2 cit. zák., ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

40. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba proti žalovanému nie je podaná dôvodne, preto ju zamietol.

41. Dňa 21.11.2005 medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a P., ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 299.000,- Sk a záväzok dlžníka úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 3.895,- Sk, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2005, a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.10.2015.

42. Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.6.2007. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 21.11.2005, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 v období účinnom od 1.4.2004 do 31.12.2007 spotrebiteľskú zmluvu definoval tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

43. Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa 21.11.2005, t. j. za účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z., ktorým zákonom do nášho právneho poriadku bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, ktoré upravujú režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice, účelom smernice je

aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinné do 31.12.2007. Smernica č. 93/13/EHS síce neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, avšak každá zmluva upravená zákonom môže byť spotrebiteľskou zmluvou, ak vykazuje znaky určené smernicou.

44. Aj zmluvy uzavreté podľa iných zákonov, ako je Občiansky zákonník, možno teda považovať - vzhľadom na ich povahu - za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje (napr. zmluva o bežnom účte, zmluva o vkladovom účte, zmluva o úvere). Musí však byť dodržaná podmienka, že sa tieto zmluvy uzatvárajú medzi dodávateľom v rámci jeho podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom, ktorý nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti a nemá možnosť ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

45. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

46. Podľa § 52 ods. 3 citovaného zákona, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

47. Pôvodný veriteľ bol osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti, t. j. vystupovala v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v čase jej uzavretia. Vzhľadom na to, že František Hrehuš (pôvodne žalovaný v 1 rade) pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je potrebné ho považovať za spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005. Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je preto zmluvou spotrebiteľskou. Podľa gramatického výkladu § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 síce možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, takýto výklad je však zjednodušený. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je, ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, implementáciou Smernice Rady č. 93/13/EHS (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 11Co 6/2015, Krajského súdu Trnava č. k. 25Co 500/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 366/2014).

48. Žalobca podanou žalobou predmetom konania proti žalovanému (K.) urobil nárok o zaplatenie sumy 4.783,73.- eur s príslušenstvom, z titulu uzavretej Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005.

49. Ručenie vzniká vyhlásením (sľubom) ručiteľa adresovaným veriteľovi. Vyhlásenie o ručení musí obsahovať označenie veriteľa, dlžníka a ručiteľa, vymedzenie (určitého) ručením zabezpečovaného záväzku a prejav vôle ručiteľa, že tento záväzok uspokojí, ak tak neurobí dlžník. Uvedené platí bez ohľadu na to, či je zabezpečovaný už existujúci alebo budúci záväzok.

50. Z Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 vyplýva, že bola uzavretá podľa § 303 až § 312 Obchodného zákonníka.

51. V konaní bolo potrebné posúdiť otázku, či skutočnosť, že ručením zabezpečovaný nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy má za následok, že aj ručenie má spotrebiteľský charakter, a či sa tak vzťahuje na tento vzťah prednostne Občiansky zákonník.

52. Je zrejmé, že medzi Dohodou o ručení a Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (na ktorú sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka) existuje úzka väzba, keďže ručenie zabezpečuje plnenie zo zmluvy.

53. Ak ručenie zabezpečuje spotrebiteľský úver a ručiteľ nevstupuje do ručiteľského záväzku za účelom, ktorý nie je spojený s jeho obchodnou činnosťou, či podnikaním (rovnako ako aj v prípade hlavnej zmluvy) ručenie má spotrebiteľský charakter. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozhodnutie C-45/96,

v ktorom súdny dvor Európskej únie riešil „opačnú situáciu“, a pri posudzovaní ktorej dospel k záveru, že zmluva o záruke (o ručení) uzavretá fyzickou osobou, ktorá pritom nekoná v rámci svojej živnosti či profesie, nespadá do pôsobnosti Smernice Rady č. 85/577/EHS o ochrane spotrebiteľa, pokiaľ garantuje splácanie úveru, ktorý bol zjednaný inou osobou, ktorá jednala v rámci svojej živnosti či profesie.

54. V prejednávanej veci dlžník P. pôvodne žalovaný v 1 rade) Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 uzatváral a plnil ako spotrebiteľ, úver mu nebol poskytnutý v rámci predmetu jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. S poukazom na uvedené zistenia, nie je dôvod, aby sa právny vzťah vyplývajúci zo zabezpečenia úveru spravoval obchodnými normami, ktoré sú prioritne určené na úpravu právnych vzťahov medzi podnikateľskými subjektmi.

55. Na Dohodu o ručení zo dňa 18.11.2005 sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl., § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka.

56. Napriek tomu, že Občiansky zákonník nemá také ustanovenie, ako je v § 304 Obchodného zákonníka, to neznamená, že by nebolo možné prevziať ručenie za dlh, ktorý vznikne v budúcnosti (porovnaj s. 587, s. 592 Imrich Fekete, Občiansky zákonník, Veľký komentár, 3. zväzok, EuroKódex 2015).

57. Dohoda o ručení medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ako ručiteľom bola uzavretá dňa 18.11.2005.

58. V čl. I. Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 je uvedené, že ručiteľ má vedomosť o tom, že veriteľ uzavrel dňa 21.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí úveru vo výške 299.000,- Sk. V uvedenej textovej časti je použité slovné spojenie: „že veriteľ uzavrel dňa 21.11.2005...“, nie, že: „veriteľ uzavrie dňa 21.11.2005...“.

59. Zo žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že P. dňa 26.10.2005 žiadal o poskytnutie úveru vo výške 299.000,- Sk s tým, že zabezpečenie úveru bude ručiteľom v počte 1. Dňa 11.11.2005 Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava zisťovala (č. I. 71) základné údaje o ručiteľovi (Peter Krpelan).

60. Dňa 18.11.2005 Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ešte uzavretá nebola, avšak v kontexte s tým, že P. poskytnutie úveru žiadal dňa 26.10.2005, pričom dňa 11.11.2005 Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava zisťovala základné údaje o ručiteľovi (Petrovi Krpelanovi) je možné vyvodiť, že v čl. I. Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 žalovaný prevzal ručenie za dlh, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti (dňa 21.11.2005). Výklad tohto článku dohody, jeho textovej časti: „... má vedomosť o tom, že veriteľ uzavrel dňa 21.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX...“ so záverom, že dohoda je neplatná, lebo žalovaný prevzal ručenie za neexistujúci dlh a za súčasného zistenia, že P. o úver žiadal dňa 26.10.2005 s tým, že pohľadávka veriteľa bude zabezpečená ručením, by bol príliš formalistický.

61. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že mal prevziať ručiteľský záväzok na sumu 150.000,- Sk a že prvá strana Dohody o ručení zo dňa 18.11.2005 bola zamenená za stranu, v ktorej je už uvedená suma 299.000,- Sk. Tvrdenia žalovaného sú v rozpore s údajmi, ktoré vyplývajú z listinných dôkazov predložených Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava. Ako to už bolo uvedené, P. žiadal o poskytnutie úveru 299.000,- Sk, a ktorá suma je tiež uvedená v základných údajoch o klientovi: ručiteľovi zo dňa 11.11.2005 (č. I. 71), ale aj v pláne anuitných splátok zo dňa 11.11.2005 (č. I. 74). Ako to už bolo uvedené, Dohoda o ručení bola uzavretá dňa 18.11.2005, pričom z dokladov predložených banke, resp. bankou vyhotovených pred uvedeným dátumom, nič nenasvedčuje tomu, že by P. žiadal o úver vo výške 150.000,- Sk.

62. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a podľa odseku 3 rovnakého článku, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

63. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu 13.12.2012, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu

tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

64. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

65. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

66. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu.

67. Podľa dôvodovej správy k zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách: „V ustanoveniach odsekov 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Ide o zjednodušenie zabezpečenia nápravy majetkovej ujmy, ktorá vznikla v dôsledku chýb pri vykonávaní platobného a zúčtovacieho styku. Môže ísť napríklad o majetkovú ujmu vzniknutú chybným prevodom peňažných prostriedkov na nesprávny účet, prípadne na správny účet, ale v nesprávnej výške. Ďalej ide o úpravu možnosti, aby banky bez porušenia bankového tajomstva poskytli svojim právnym zástupcom informácie o tých záväzkoch klientov, ktoré si klienti bánk a pobočiek zahraničných bánk riadne a včas neplnia, a to na účely vymáhania splnenia týchto záväzkov klientov. Umožňuje sa tiež, aby sa banky navzájom informovali o neseriózných klientoch, čo môže prispieť k predchádzaniu škodám, ktoré by im inak neseriózni klienti, najmä neplatiči dlhov, mohli spôsobiť. V odseku 7 (v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávok odsek 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon tiež upravuje poskytovanie úhrady nákladov banke za to, že v niektorých zákonom určených prípadoch podá oprávneným osobám a orgánom správu o svojom klientovi...“.

68. Podľa uvedenej dôvodovej správy hlavným účelom § 92 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo teda nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia pohľadávky banky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na postúpenie pohľadávky postupcom, ktorým je banka sa preto okrem všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka vzťahuje aj špeciálna právna úprava, ktorú predstavuje zákon o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., totiž charakterizujú nasledovné aspekty: 1/ postupiteľnosť bankovej pohľadávky, 2/ predchádzajúca písomná výzva klientovi, 3/ omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní, 4/ postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní, 5/ postupiteľnosť aj tretej osobe, 6/ nevyžaduje sa súhlas klienta.

69. Dňa 13.12.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom a žalobcom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE. Slovenská sporiteľňa, a.s. pritom má štatút banky a pri uzavretí uvedenej zmluvy bola povinná dodržiavať zákon o bankách.

70. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ku dňu postúpenia bol 11.720,84.- eur s tým, že výška omeškaných splátok predstavovala 11.709,85.- eur, počet dní omeškania 1137 a istina celkom je uvedená suma 9.635,31.- eur.

71. Medzi stranami nebolo sporné, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 pred uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE nedošlo

k odstúpeniu od Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a ani k výpovedi.

72. V súvislosti s bodom 7.6.1.Všeobecných obchodných podmienok je možné vyvodiť, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu (porovnaj aj dôvodovú správu). Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 13.12.2012 žalobcovi pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s uvedeným ustanovením. Totiž, ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, k odstúpeniu od zmluvy, neuplynula doba konečnej splatnosti úveru) nebola oprávnená, ako postupca postúpiť v celosti svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho, inému subjektu (žalobcovi). Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka mohla postúpiť iba svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) a za súčasného splnenia písomnej výzvy, a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už: 1/ splatnými („dospelé“ splátky), 2/ a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, 3/ omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia však byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 6Co 119/2013, 4Co 145/2014, Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015, 6Co 58/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 273/2014, Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 313/2017). Z prvej vety § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (treba rozumieť záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku.

73. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie sumy 4.783,73.- eur s príslušenstvom s tým, že ide o 37 neuhradených splátok za časové obdobie od 20.10.2012 do 20.10.2015.

74. V sume 4.783,73.- eur sú zahrnuté i „dospelé“ splátky za obdobie 20.10.2012 až december, resp. do 13.12.2012 - dátum uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok, v celkovej výške 312,79.- eur (3.895,- Sk krát 2 plus alikvotná časť mesiaca december 2012: 3.895,- Sk delene 31 dní krát 13 dní).

75. So zaplatením sumy zodpovedajúcej omeškaným splátkam splatným v období 20.10.2012 do 13.12.2012, pred postúpením pohľadávky, bol žalovaný v omeškaní.

76. Žalobca, na ktorého bola postúpená spisová dokumentácia od postupcu, okrem listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu napriek výzve súdu zo dňa 12.10.2016 (č. l. 93), ďalšie nepredložil. V uvedenej výzve ho súd postupom podľa § 150 ods. 2, § 295 Civilného sporového poriadku vyzval, aby sa v určenej lehote vyjadril, či s poukazom na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ (postupca) vyzýval P., resp. aj žalovaného (ručiteľ) na splnenie pohľadávky, a ak áno, mal o tom predložiť výzvu aj s dokladom (doručenkou), z ktorého bude zrejmé, kedy im výzva bola doručená.

77. Medzi listinnými dôkazmi predloženými žalobcom sa výzva banky, ktorá by zodpovedala výzve akú vyžaduje § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., a ktorá by bola adresovaná žalovanému, resp. aj dlžníkovi P.i, nenachádza.

78. V prípade splátok s príslušenstvom za obdobie od 20.10.2012 až 13.12.2012, Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava ako postupca síce žalobcovi postúpila i splatnú pohľadávku vo výške 312,79.- eur, u ktorej ale nebola preukázaná výzva, zodpovedajúca výzve podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Preto, pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky 312,79.- eur, je Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE v tejto časti pre rozpor so zákonom o bankách (§ 92 ods. 8), podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedeného dôvodu je pritom neplatná i u neuhradených a „dospelých“ splátok pred októbrom 2012 až od 2.10.2009 (č. l. 104), čo je dátum poslednej úhrady splátok (žalobca sa, ale nedomáha ich zaplatenia), a ktoré tiež boli predmetom postúpenia. Pokiaľ ide o splátky, zaplatenia ktorých sa žalobca domáhal za obdobie od 14.12.2012 do 20.10.2015 vo výške 4.470,94.- eur (4.783,73.- eur mínus 312,79.- eur), ide o sumu, ktorá ale bola bankou nezosplatnenou časťou úveru, so zaplatením ktorej žalovaný ako ručiteľ nemohol byť v omeškaní. Banka v tejto časti (u sumy 4.470,94.- eur) previedla na žalobcu viac práv, než mala (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015). Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 je preto aj v druhej časti, a teda v celosti, neplatným právnym úkonom.

79. Žalobca v písomných podaniach, predložených prostredníctvom zástupcu uviedol, že nakoľko žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu po dobu dlhšiu ako jeden rok, založila sa výnimka zo splnenia podmienok, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

80. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplývajú určité podmienky, pre naplnenie predpokladov na platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Týmito podmienkami sú: a) zaslanie výzvy a b) preukázanie dĺžky omeškania po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

81. Prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vlastne hovorí, že pokiaľ banka písomne vyzve klienta (dlžníka) na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je napriek tomu v omeškaní so splnením tohto peňažného dlhu (t. j. na ktorého úhradu bol zo strany banky písomne vyzvaný) po dobu viac ako 90 dní, potom môže banka túto časť omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku klienta písomne postúpiť inému subjektu, t. j. i nebankovému bez toho, aby na to potrebovala jeho (dlžníka) súhlas.

82. Podľa znenia druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka nemôže postúpiť omeškaný peňažný záväzok klienta (dlžníka) inému subjektu bez súhlasu klienta, pokiaľ klient svoj peňažný záväzok, s ktorým bol v omeškaní a na úhradu ktorého bol vyzvaný, uhradil skôr než sa naplnil aj druhý predpoklad pre platné postúpenie tohto peňažného záväzku, ktorým predpokladom je uplynutie lehoty 90 dní. Inak povedané, pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je vyššie uvedená doba omeškania. Súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní.

83. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

84. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný.

85. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá.

86. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

87. Citované ustanovenie zákona, okrem iného, zakazuje postúpiť také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky uložené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postúpeniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 15C 33/2014). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke

postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých - už uvedených podmienok, splnenie ktorých však v konaní nebolo preukázané. Postúpenie pohľadávky tak bolo v rozpore aj s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia totiž, okrem iného, je aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi, a v tejto súvislosti i ručiteľovi, je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch podľa § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 nemá voči dlžníkovi (i ručiteľovi) žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania platnosti zmluvy o postúpení. Ako to už bolo uvedené, ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

88. Súd pri rozhodovaní vo veci, zohľadnil ustanovenie špeciálnej právnej úpravy a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v obdobnej veci č. k. 4Co 854/2015 zo dňa 12.5.2016, č. k. 5Co 460/2015, č. k. 17Co 1308/2015, č. k. 5Co 313/2017, č. k. 5Co 429/2016, Krajského súdu Košice č. k. 11Co 898/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 175/2015, č. k. 23Co 94/2015, č. k. 20Co 47/2016, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 79/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 103/2016, č. k. 6Co 259/2016, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 204/2016, Krajského súdu Nitra č. k. 9Co 254/2016. Osobitné ustanovenia sprisňujúce postúpenie bankovej pohľadávky boli postupne zákonodarcom doplňované (porovnaj zmeny vykonané od 1.1.2017 zák. č. 299/2016 Z.z.). Ďalšie sprisnenie sa týka zákazu cesie bankovej pohľadávky na niektoré subjekty (§ 17 zák. č. 129/2010 Z.z.). Je zjavné, že povaha § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. bráni odklonu od jeho znenia v neprospech spotrebiteľa. Porušenie § 92 ods. 8 indikuje celkom zjavne rozpor so zákonom, a tým aj neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka (a to bez ohľadu na to, že v poznámke pod čiarou k § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 21.11.2005, nie je odkaz na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.). Žalobcovi, v súvislosti s deficitom vyplývajúcim z predchádzajúcich častí odôvodnenia rozsudku, nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

89. V priebehu konania žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 210/2001 o vzťahoch postupníka a dlžníka pri postúpení pohľadávky s tým, že k založeniu aktívnej legitimácie postupníka dochádza oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky.

90. V uvedenej súvislosti súd poukazuje na to, že neexistuje žiadny právny dôvod, ktorý by umožňoval stanoviť výnimku zo základných princípov týkajúcich sa absolútnej neplatnosti právneho úkonu v prípade postupovania pohľadávok na tretie osoby. Aj zmluva o postúpení pohľadávky, ako každý iný právny úkon musí vyhovovať všetkým zákonným podmienkam platnosti. Česká judikatúra, kde právna úprava o postúpení pohľadávky je totožná s právnou úpravou platnou na území Slovenskej republiky zaujala stanovisko a konštatovala, že predpokladom právnej účinnosti postúpenia pohľadávky je oznámenie tohto postúpenia dlžníkovi podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dlžník je až od tohto okamihu povinný plniť postupníkovi, ako svojmu veriteľovi s tým, že pokiaľ mu postúpenie pohľadávky oznámi postupca, nemá povinnosť nič preukazovať. Od tejto situácie je však nutné odlišovať stav, kedy k splneniu záväzku voči postupníkovi nedôjde a jeho zaplatenie sa stane predmetom súdneho sporu. V takom prípade je potom nutné, v rámci skúmania aktívnej legitimácie na uplatnenie pohľadávky riešiť aj otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, kedy v dôsledku jej neplatnosti k zmene v osobe veriteľa nemôže dôjsť. Len platná zmluva o postúpení pohľadávok totiž môže mať za následok zmenu v osobe veriteľa, keď postupník nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitimáciu k jej uplatneniu (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 32Odo 293/2002, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 332/2016).

91. Žalobca, prostredníctvom zástupcu v priebehu konania poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, podľa ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie

a ochranu podľa § 42 ods. 1. V tejto súvislosti poukázal na bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo preniesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“.

92. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

93. Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

94. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve zákon upravuje demonštratívne, platí však generálny princíp, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005).

95. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

96. Citované ustanovenie upravuje právne skutočnosti, na základe ktorých vznikajú záväzky.

97. V prejednávanej veci Zmluvou o splátkovom úvere č. I založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa spravuje všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.11.2005).

98. Prípadné nároky žalovaného, ako ručiteľa proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil za dlžníka žalobcovi viac, než by plniť mal, prípadne aj nárok na náhradu škody, ak by žalobca porušil zákonom uloženú právnu povinnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou by im vznikla škoda.

99. Pri takejto prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi by išlo o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody. V bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na postúpení na tretiu osobu akýchkoľvek svojich pohľadávok a to bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú (t. j. nielen z uzavretej zmluvy, ale aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, resp. z iných skutočností uvedených v zákone). To znamená, že dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, môže dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody.

100. Ak dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu, bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Je zjavné, že práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkovi zmluvy - dlžníkovi, nie sú vyvážené. Dodávateľ (pôvodný veriteľ) pri tomto dojednaní nedodrжал zásadu čestnosti, lebo sebe priznal viac práv pri postúpení pohľadávky ako spotrebiteľovi - žalovanému, a to bez akejkoľvek relevancie. Nie je totiž zrejmé, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa (resp. nie sú stanovené žiadne podmienky, podľa ktorých by veriteľ mohol súhlas s postúpením odoprieť). Tu je zjavná nerovnováha práv účastníkov Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky,

vrátane bodu 19.16.). V podstate týmto spôsobom dodávateľ diskriminuje spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka, ukracuje na jeho právach a to mať rovnaké právo na postúpenie pohľadávky, ktorá mu potencionálne proti veriteľovi môže vzniknúť. Táto podmienka, ako to už bolo uvedené, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva.

101. Uvedená zmluvná podmienka je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje práva spotrebiteľa. Takáto (neplatná) zmluvná podmienka, obsiahnutá v predmetnej Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, resp. jej neoddeliteľnej súčasti (Všeobecných obchodných podmienkach), následne tiež vyúsťuje do absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasti) dohodnutej podmienky v bode 19.16. Pokiaľ by takéto právo aké vyplývalo pre banku, prislúchalo i spotrebiteľovi, skutková situácia by bola v takom prípade vyhodnotená iným spôsobom (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012).

102. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách.

103. Súd opätovne udáva, že ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

104. Súd žalobu zamietol, z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane žalobcu.

105. Súd poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018, č. k. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018.

106. Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

107. Žalovaný podaním zo dňa 16.11.2017, prostredníctvom právneho zástupcu navrhol vykonať dokazovanie i výsluchom svedkov A. (pracovníci pôvodného veriteľa), znalecké dokazovanie znalcom z odboru grafológie.

108. S poukazom na to, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, a z ktorého prioritného dôvodu súd žalobu zamietol, nepovažoval za dôvodné vykonávať vo veci ďalšie dokazovanie v zmysle návrhov žalovaného.

109. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

110. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

111. V konaní bol úspešný žalovaný. Preto mu súd proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

112. Po právoplatnosti rozsudku, rozhodnutie o výške trov vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho

sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.